ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Οκτωβρίου 1982

περί επιβαλλομένου προστίμου βάσει του άρθρου 15 παράγραφος 1 υπό γ του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου στην Fédération nationale de l'industrie de la chaussure de France (Φάκελος IV/AF 528)

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(82/756/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962 (1), και ιδίως τα άρθρα 14 και 15,

αφού έλαβε γνώση της επιστολής που απύθυνε στις 14 Μαΐου 1982 η Fédération nationale de l'industrie de la chaussure de France για να γνωστοποιήσει την άποψή της σχετικά με τις αιτιάσεις που κοινοποίησε η Επιτροπή στις 14 Απριλίου 1982 σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 17,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής συμπράξεων και δεσποζουσών θέσεων, που ελήφθη σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού αριθ. 17 στις 23 Σεπτεμβρίου 1982,

I

Έτιμώντας:

1. ότι στις 4 Μαρτίου 1982, ο γενικός Διευθυντής του Ανταγωνισμού έδωσε γραπτή εντολή σε δύο υπαλλήλους της Διευθύνσεως «Επιθεώρηση» να πραγματοποιήσουν έλεγχο στην Fédération nationale de l'industrie de la chaussure de France (στη συνέχεια αναφερόμενη σαν FNICF), στο Παρίσι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου·

ότι ο εν λόγω έλεγχος πραγματοποιήθηκε στις 9 και 10 Μαρτίου 1982 στην έδρα της ομοσπονδίας αυτής παρουσία πολλών από τους διευθύνοντές της, και ιδίως του γενικού εκπροσώπου της FNICF και ενός από τους συμβούλους του, καθώς και ενός αντιπροσώπου των γαλλικών αρχών·

ότι κύριο αντικείμενο του ελέγχου αυτού ήταν η συλλογή πληροφοριών που αφορούν την εφαρμογή γαλλικών μέτρων αξιολόγησης του τομέα των υποδημάτων και του δέρματος, για να εκτιμηθεί άν και σε ποιό βαθμό η FNICF ανέλαβε εξ ονόματος των μελών της ενδεχόμενες υποχρεώσεις περιορισμού των εισαγωγών ή άλλους περιορισμούς κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 85 της συνθήκης ΕΟΚ·

2. ότι, αφού επέδειξε την εντολή για έλεγχο ο επιθεωρητής επέστησε την προσοχή των διευθυνόντων της ομοσπονδίας σχετικά με τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 του κανονισμού αριθ. 17 που αφορούν τις εξουσίες της Επιτροπής στον τομέα ελέγχου και ιδίως στις διατάξεις του άρθρου 15 παράγραφος 1 που αναφέρονται στο κείμενο της εντολής σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή μπορεί με απόφασή της να επιβάλλει πρόστιμα στις επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων πού δέχονται τούς έλέγχους, αλλά πού, έκ προθέσεως ή έξ αμελείας, επιδεικνύουν κατά τρόπο έλλιπή τα βιβλία και τα άλλα επαγγελματικά έγγραφα·

ότι οι υπεύθυνοι της ομοσπονδίας, μετά από προσήκουσα πρόσκληση, δήλωσαν ότι δέχονται τον έλεγχο και όλες τις υποχρεώσεις πού θά μποροῦσαν να απορρέουν γιά την FNICF·

3. ότι στις 9 Μαρτίου 1982 ὑπάλληλος της Επιτροπής ζήτησε γιά έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 υπό α του κανονισμού αριθ. 17:

1) την αλληλογραφία, τα συνοπτικά πρακτικά ή τα έσωτερικά σημειώματα συνεδριάσεων με άλλες επαγγελματικές οργανώσεις του τομέα υποδημάτων στη Γαλλία ή σε ορισμένα Κράτη μέλη της Κοινότητας·

2) τα συνοπτικά ή αναλυτικά πρακτικά των συνεδριάσεων των οργάνων της διεύθυνσης της ομοσπονδίας, δηλαδή άφενός του ομοσπονδιακού συμβουλίου στό οποίο συμμετέχουν οι αντιπρόσωποι των περιφερειακών συνδικάτων και των ειδικευμένων ομίλων-μελών της ομοσπονδίας, καθώς και οι αντιπρόσωποι των κατασκευαστών πού έχουν προσχωρήσει σάν άτομα, και άφετέρου του γραφείου του ομοσπονδιακού συμβουλίου πού προεδρεύεται από τρία πρόσωπα·

ότι η επίδειξη των έγγράφων αυτών, ζητήθηκε γιά την περίοδο πού περιλαμβάνεται μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1981 και της ημέρας του έλέγχου·

ότι, απαντώντας στην αίτηση αυτή, οι υπεύθυνοι της FNICF υπέβαλαν διαφόρους φακέλους σχετικούς με την αλληλογραφία και τα συνοπτικά πρακτικά των συνεδριάσεων με τις άλλες επαγγελματικές οργανώσεις του τομέα των υποδημάτων, αλλά αντίθετα δέν επέδειξαν κανένα έγγραφο σχετικό με τα συνοπτικά ή αναλυτικά πρακτικά των συνεδριάσεων του ομοσπονδιακού συμβουλίου της FNICF και του γραφείου του ομοσπονδιακού αυτού συμβουλίου από την 1η Ιανουαρίου 1981 και μετά·

ότι, έξάλλου, ο γενικός εκπρόσωπος της FNICF διευκρίνισε ότι οι τρεις τελευταίες συνεδριάσεις του ομοσπονδιακού συμβουλίου πραγματοποιήθηκαν τον Οκτώβριο του 1981, τον Δεκέμβριο του 1981 και στις 24 Φεβρουαρίου 1982 και ότι οι συνεδριάσεις αυτές είχαν οδηγήσει στη σύνταξη αναλυτικών πρακτικών, γεγονός πού επιπλέον επιβεβαιώνει ότι τα έγγραφα αυτά υπήρχαν στη συγκεκριμένη στιγμή του έλέγχου στην έδρα της FNICF·

4. ότι ο γενικός εκπρόσωπος της FNICF σέ μιά γραπτή δήλωση πού καταχωρήθηκε στά πρακτικά της 10ης

(1) ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.

Μαρτίου 1982, ἐπιβεβαίωσε ὅτι «ἔγινε προφορικά μνεία στά ὄργανα τῆς ὁμοσπονδίας γιά τή συφωνία καλῆς θελήσεως τῆς 25ης Νοεμβρίου» ·

ὅτι ἡ «συμφωνία καλῆς θελήσεως» τῆς 25ης Νοεμβρίου 1981 πού ἀνέφερε ρητά ὁ γενικός ἐκπρόσωπος τῆς FNICF, συνιστοῦσε ἀκριβῶς μία ἀπό τίς λεπτομέρειες τῆς προετοιμασίας καί ἐφαρμογῆς τῶν γαλλικῶν μέτρων ἀξιολόγησης τοῦ τομέα τῶν ὑποδημάτων καί τοῦ δέρματος, πού ἀναφέρονται στό κείμενο τῆς ἐντολῆς γιά ἔλεγχο ·

ὅτι ἐν λόγω ἔλεγχος εἶχε σάν κύριο στόχο τή συλλογή κάθε πληροφορίας πού ἀναφέρεται στή συμφωνία αὐτή, στό μέτρο πού μπορεῖ νά περιλαμβάνει εἰδικές διατάξεις πού τείνουν νά αὐξήσουν τίς πωλήσεις γαλλικῶν ὑποδημάτων στήν ἐσωτερική ἀγορά καί πού μποροῦν νά ὁδηγήσουν σέ περιορισμό τῶν εἰσαγωγῶν τῶν προϊόντων αὐτῶν στή Γαλλία ·

ὅτι, τέλος, οἱ ἐπιθεωρητές ἐπέστησαν τήν προσοχή τῆς FNICF σ' ἕνα ἔγγραφο τοῦ ὁποίου γνώση ἔλαβε ἡ Ἐπιτροπή κατά τή διάρκεια ἑνός προηγούμενου ἐλέγχου πού πραγματοποιήθηκε σέ μία ἄλλη γαλλική ἐπαγγελματική ὀργάνωση, τῆς ὁποίας οἱ διευθύνοντες ἐπιβεβαίωσαν ὅτι τό ἔγγραφο αὐτό εἶχε πραγματικά συζητηθεῖ κατά τή συνεδρίαση τῆς 25ης Νοεμβρίου 1981 πού εἶχε συγκληθεῖ ἀπό τόν γενικό ἐκπρόσωπο τῆς FNICF ·

ὅτι τό ἔγγραφο αὐτό, πού δέν εἶναι ὑπογεγραμμένο, δέν ἔχει τίτλο οὔτε στοιχεῖα διεύθυνσης, περιλαμβάνει τρία φύλλα (Α, Β, καί Γ) πού ἀναφέρονται στίς συμφωνίες πού θά ὑπογραφοῦν ἀπό τίς ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις τῆς διανομῆς, τῆς FNICF καί τῆς δημόσιες ἀρχές, γιά νά περιορισθοῦν οἱ εἰσαγωγές σύμφωνα μέ τά ποσοστά αὔξησης τῶν ἀγορῶν στήν ἐσωτερική ἀγορά πού κυμαίνονται ἀπό 10 ὡς 25 % ἀνάλογα μέ τίς περιπτώσεις ·

ὅτι ἕνας ἀπό τούς κύριους στόχους τοῦ ἐλέγχου ἦταν ἡ ἀκριβής γνώση τῶν συνθηκῶν ὑπό τίς ὁποῖες τό ἐν λόγω ἔγγραφο τέθηκε σέ συζήτηση στό πλαίσιο τῶν διευθυνόντων ὀργάνων τῆς FNICF, δηλαδή τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου καί τοῦ διευθυντηρίου τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου, καί ἐνδεχομένως προετοιμάσθηκε κατά τή διάρκεια προηγουμένων συνεδριάσεων τῶν ἰδίων ὀργάνων, τῶν ἀποφάσεων πού ἐνδεχόμενα λήφθηκαν γιά τό θέμα αὐτό καί τῶν ὁδηγιῶν πού ἐνδεχόμενα δόθηκαν στίς ὀργανώσεις καί διάφορα μέλη τῆς ὁμοσπονδίας ·

5. ὅτι στίς 10 Μαρτίου 1982 οἱ ἐπιθεωρητές ἀνανέωσαν μέ γραπτά πρακτικά τήν αἴτησή τους γιά ὑποβολή τῶν ἀκολούθων ἐγγράφων:

1) ἀλληλογραφία, ἐσωτερικά σημειώματα καί συνοπτικά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων μέ διάφορες ἄλλες ἐπαγγελματικές ὀργανώσεις ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1981 ·

2) συνοπτικά ἤ ἀναλυτικά πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου τῆς FNICF καί τοῦ γραφείου τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ αὐτοῦ συμβουλίου ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1981 ·

ὅτι ἡ γραπτή ἀπάντηση τοῦ γενικοῦ ἐκπροσώπου τῆς FNICF, πού καταχωρήθηκε στά ἴδια πρακτικά, ὁρίζει ὅτι τά ἔγγραφα πού ἀναφέρονται στό σημεῖο 1) «παραδόθηκαν στόν ἐπιθεωρητή» ἀλλά «τά ἔγγραφα πού ἀναφέρονται στό σημεῖο 2) εἶναι ἐμπιστευτικά ἔγγραφα πού ἀφοροῦν τό σύνολο τῶν προβλημάτων τῆς ὁμοσπονδίας καί κατά συνέπεια ὑπερβαίνουν κατά πολύ τήν ἐντολή τοῦ ἐπιθεωρητῆ · μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις ὁ ἐκπρόσωπος θά πρέπει νά ἔχει τή σύμφωνη γνώμη τοῦ γραφείου τῆς ὁμοσπονδίας πρίν τά κοινοποιήσει» ·

ὅτι οἱ ἐπιθεωρητές ἔκαναν ἀμέσως στά πρακτικά μνεία σύμφωνα μέ τήν ὁποία «ἡ FNICF εἶχε ὑποβάλλει ἀνελλιπή ἔγγραφα σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 15 παράγραφος 1 ὑπό γ τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17» ·

II

6. ὅτι στή γραπτή ἀπάντηση τῆς 14ης Μαΐου 1982 στήν ἔκθεση τῶν αἰτιάσεων πού ἔλαβε ὑπόψη ἡ Ἐπιτροπή, ἡ FNICF προέβαλε τά ἀκόλουθα ἐπιχειρήματα:

1) διεξαγωγή τῆς ἔρευνας: ἡ FNICF παραδέχεται ὅτι ὁ ἐπιθεωρητής συγκέντρωσε τήν προσοχή του ἀπό τήν ἀρχή τοῦ ἐλέγχου στίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 καί 15 τοῦ κανονισμοῦ 17, ἀλλά τοῦ καταλογίζει ὅτι τήν πληροφόρησε τυπικά μόνο μετά τή συνομιλία γιά τό δικαίωμα πού εἶχε νά ἀρνηθεῖ τήν ἐν λόγω ἔρευνα ·

2) ἔγγραφο ἐργασίας τῆς συνεδρίασης τῆς 25ης Νοεμβρίου 1981: ἐπειδή ἐπρόκειτο γιά ἕνα ἁπλό ἔγγραφο ἐργασίας, ἡ FNICF δέν τό κράτησε · ἐπιπλέον, λόγω τῆς προέλευσής του, ὁ ἐπιθεωρητής δέν θά ἔπρεπε νά ζητήσει τήν ἐπίδειξή του ἀπό τήν ὁμοσπονδία ·

3) ἀνακοίνωση τῶν πρακτικῶν τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου τῆς FNICF: ἡ ὁμοσπονδία θεωρεῖ ὅτι τό γεγονός τῆς ἀναδρομῆς στήν 1η Ἰανουαρίου 1981 φαίνεται ἄχρηστο καί ὅτι τά ἔγγραφα εἶναι ἐμπιστευτικά καί ἀσχολοῦνται μέ κάθε εἴδους πρόβλημα πού δέν ἔχει σχέση μέ τό ἀντικείμενο τῆς ἔρευνας καί ὅτι, ἐπιπλέον, μεταγενέστερα, τό γραφεῖο τῆς ὁμοσπονδίας ἔλαβε τήν ἴδια θέση κρίνοντας ὅτι ἐπρόκειτο γιά ὑπέρβαση ἐξουσίας ·

4) πρόταση ἀκροάσεως κατ' ἐφαρμογήν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 99/63/ΕΟΚ τῆς Ἐπιτροπῆς (1): ἡ FNICF θεωρώντας ὅτι παρόμοια ἀκρόαση δέν θά ἦταν σέ καμία περίπτωση χρήσιμη, παρά μόνο στό μέτρο πού θά εἶχε τή δυνατότητα νά ἐκφρασθεῖ ἐπί τῆς οὐσίας καί ὄχι μόνο γιά τά προβλήματα τῆς διαδικασίας, δέν κρίνει χρήσιμο νά ζητήσει ἀκρόαση κατά τή διάρκεια συνεδρίασης πού θά συγκαλοῦσε ἡ Ἐπιτροπή εἰδικά γιά τό σκοπό αὐτό ·

III

7. ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 14 τοῦ κανονισμοῦ 17 τοῦ Συμβουλίου, κατά τήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων πού τῆς ἔχουν ἀνατεθεῖ βάσει τοῦ ἄρθρου 89 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά διεξάγει ὅλους τούς ἀπαραίτητους ἐλέγχους στίς ἐπιχειρήσεις καί ὅτι γιά τό σκοπό αὐτό τά ἐντεταλμένα ἀπό τήν Ἐπιτροπή ὄργανα ἔχουν τίς ἐξουσίες πού περιγράφονται στό ἄρθρο 14

(1) ΕΕ ἀριθ. 127 τῆς 20. 8. 1963, σ. 2268/63.

παράγραφος 1 τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ, ὅπως τήν ἐξουσία νά ἐλέγχουν τά βιβλία καί ἄλλα ἐπαγγελματικά ἔγγραφα, νά λαμβάνουν ἀντίγραφα ἤ ἀπόσπασμα τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καί νά εἰσέρχονται σέ ὅλους τούς χώρους τῆς ἐπιχείρησης·

ὅτι σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 14 παράγραφος 2 τοῦ ἴδιου κανονισμοῦ, τά ἐντεταλμένα ἀπό τήν Ἐπιτροπή ὄργανα γιά τόν ἔλεγχο αὐτό ἀσκοῦν τήν ἐξουσία τους ἐπιδεικνύοντας ἔγγραφη ἐντολή ἐλέγχου πού ἀναφέρει τό ἀντικείμενο καί τόν σκοπό τοῦ ἐλέγχου, καθώς καί τίς προβλεπόμενες ἀπό τό ἄρθρο 15 παράγραφος 1 περίπτωση γ τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ κυρώσεις, γιά τήν περίπτωση πού τά βιβλία ἤ ἄλλα αἰτηθέντα ἐπαγγελματικά ἔγγραφα ἐπιδειχθοῦν κατά τρόπο ἐλλιπή·

ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 15 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, ἡ Ἐπιτροπή μπορεῖ μέ ἀπόφασή της νά ἐπιβάλλει στίς ἐπιχειρήσεις πρόστιμα ὕψους ἑκατό μέχρι καί πέντε χιλιάδων λογιστικῶν μονάδων ὅταν ἐκ προθέσεως ἤ ἐξ ἀμελείας ἐπιδεικνύουν κατά τρόπο ἐλλιπή, κατά τή διενέργεια τοῦ ἐλέγχου κατά τό ἄρθρο 14, τά βιβλία ἤ ἄλλα αἰτηθέντα ἐπαγγελματικά ἔγγραφα·

ὅτι ἡ FNICF δέν ἀμφισβητεῖ καθόλου τό γεγονός ὅτι ἀπό τήν ἀρχή τῆς συνομιλίας ὁ ἐπιθεωρητής ἐπέστησε τήν προσοχή του στό περιεχόμενο τῶν ἄρθρων 14 καί 15 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 καί συνεπῶς ἡ ὁμοσπονδία δέχθηκε νά ὑποβληθεῖ στόν ἔλεγχο καί σέ ὅλες τίς ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν βάσει τῶν κανονιστικῶν αὐτῶν διατάξεων·

ὅτι, κατόπιν τούτου, τό ἐπιχείρημα σύμφωνα μέ τό ὁποῖο ἡ FNICF πληροφορήθηκε στό τέλος τῆς συνομιλίας τό δικαίωμά της νά ἀρνηθεῖ νά ὑποβληθεῖ σέ ἔλεγχο πού δέν διέταξε ἡ Ἐπιτροπή μέ ἀπόφασή της, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 παράγραφος 3, εἶναι σέ ἀντίθεση μέ τήν ἀναγνώριση ἀπό τούς ὑπευθύνους τῆς ὁμοσπονδίας αὐτῆς ὅτι οἱ ἐπιθεωρητές εἶχαν ἐπιστήσει τήν προσοχή τους ἐγκαίρως στό σύνολο τῶν ἄρθρων 14 καί 15 τοῦ ἴδιου κανονισμοῦ, ἐνῶ οἱ διευθύνοντες παραδέχονται στήν ἐπιστολή τῆς 14ης Μαΐου 1982 ὅτι δέν ὑπῆρχε λόγος ἄρνησης παρομοίου ἐλέγχου·

8. ὅτι ἡ αἴτηση ἐπίδειξης τῶν πρακτικῶν τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συμβουλίου καί τῶν ἄλλων διευθυνόντων ὀργάνων τῆς FNICF ἦταν σύμφωνη μέ τό ἀντικείμενο τῆς ἐντολῆς ἐλέγχου πού δόθηκε στούς ἐπιθεωρητές·

ὅτι τά ἔγγραφα αὐτά συνιστοῦν ἐπαγγελματικά ἔγγραφα κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 14 παράγραφος 1 ὑπό α τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17· ὅτι δέν ἀμφισβητήθηκε ὅτι τά ἔγγραφα αὐτά ὑπῆρχαν στήν ἕδρα τῆς ὁμοσπονδίας τή στιγμή τοῦ ἐλέγχου·

ὅτι οἱ ἐπιχειρήσεις ἤ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων πού ὑπόκεινται σέ ἔλεγχο δέν εἶναι ἁρμόδιες νά κρίνουν τό βάσιμο τῆς αἰτήσεως ἐπιδείξεως τῶν ἐγγράφων ἤ τήν καταλληλότητα τῆς περιόδου γιά τήν ὁποία ζητήθηκαν, καί ἐπιπλέον οἱ ἐπιχειρήσεις ἤ ἑνώσεις ἐπιχειρήσεων δέν μποροῦν νά ἐπικαλεσθοῦν τόν ἐμπιστευτικό χαρακτήρα τῶν ἐν λόγω ἐγγράφων παρά μόνο στό πλαίσιο τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17·

ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι τῶν ἐπιχειρήσεων ἤ ἑνώσεων ἐπιχειρήσεων δέν πρέπει νά κάνουν διάκριση μεταξύ τῶν ἐγγράφων πού θεωροῦν ὅτι ἔχουν σχέση μέ τό ἀντικείμενο τῆς ἔρευνας καί ἐκείνων πού τά θεωροῦν ὅτι δέν ἔχουν σχέση. Σύμφωνα μέ τή νομολογία τοῦ Δικαστηρίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (βλέπε ἀπόφαση ΔΕΚ τῆς 18ης Μαΐου 1982 στήν ὑπόθεση 155/79 AM & S Limited/Commission des Communautés Européennes), τά ἐντεταλμένα ἀπό τήν Ἐπιτροπή ὄργανα εἶναι ἁρμόδια νά ζητήσουν τά βιβλία καί ἄλλα ἐπαγγελματικά ἔγγραφα γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν καθηκόντων τους καί νά διαλέξουν ἀπό αὐτά τά ἔγγραφα ἀπό τά ὁποῖα θά πάρουν ἀντίγραφα στό πλαίσιο πού καθορίζεται ἀπό τό ἀντικείμενο τοῦ ἐλέγχου·

9. ὅτι ἐπιδεινύοντας στούς ἐπιθεωρητές τῆς Ἐπιτροπῆς, κατά τή διάρκεια ἑνός ἐλέγχου πού πραγματοποιήθηκε βάσει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17, φανερά ἐλλιπή ἔγγραφα, ἡ FNICF διέπραξε ἐκ προθέσεως παράβαση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 1 ὑπό γ τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 καί δέν μποροῦσε νά ἀγνοήσει τήν ἔκταση τῶν ἐξουσιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς στόν τομέα τῶν ἐλέγχων·

ὅτι πληροῦνται κατόπιν τούτου οἱ ὅροι ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 1·

10. ὅτι ἡ παράβαση, γιά τήν ὁποία ἡ ἐνδιαφερόμενη ὁμοσπονδία εἶναι ὑπεύθυνη, εἶναι ἀρκετά σοβαρή, στό μέτρο πού ἡ μή ἐπίδειξη τῶν αἰτηθέντων ἐγγράφων κατέστησε πολύ πιό δύσκολο τό ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς νά φροντίζει γιά τήν τήρηση τῶν κανόνων ἀνταγωνισμοῦ τῆς συνθήκης καί ὅτι ἐπιπλέον ἡ FNICF γνωστοποίησε μέ τήν ἐπιστολή της τῆς 14ης Μαΐου 1982 ὅτι τό γραφεῖο τῆς ὁμοσπονδίας διατήρησε τήν ἴδια στάση μετά ἀπό τόν ἔλεγχο, ἐπιβαρύνοντας ἔτσι τόν ἐκ προθέσεως χαρακτήρα τῆς παράβασης·

ὅτι συνεπῶς πρέπει νά ἐπιβληθεῖ πρόστιμο, λαμβάνοντας ὑπόψη τή σοβαρότητα τῆς παράβασης πού διέπραξε ἡ FNICF,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Ἡ ἐπίδειξη ἐλλιπῶν ἐγγράφων κατά τόν ἔλεγχο τῆς 9ης καί 10ης Μαρτίου 1982 πού πραγματοποίησε ἡ Ἐπιτροπή βάσει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 17 πού ἐπισημάνθηκε εἰς βάρος τῆς Fédération nationale de l'industrie de la chaussure de France, συνιστᾶ παράβαση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 15 παράγραφος 1 ὑπό γ τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 2

Ἡ Ἐπιτροπή ἐπιβάλλει στήν Fédération nationale de l'industrie de la chaussure de France πρόστιμο πέντε χιλιάδων λογιστικῶν μονάδων, δηλαδή τριάντα τριῶν χιλιάδων διακοσίων πενήντα δύο γαλλικῶν φράγκων καί ὀγδόντα πέντε σεντίμ. Τό ποσό αὐτό πρέπει νά κατατεθεῖ ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τήν ἡμέρα τῆς κοινοποίησης

τῆς παρούσας ἀπόφασης στήν ἐνδιαφερόμενη ὁμοσπονδία στόν ἀκόλουθο λογαριασμό τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἀριθ. 5.770.006.5 τῆς Τράπεζας Société générale, στό Παρίσι.

Ἄρθρο 3

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στήν Fédération nationale de l'industrie de la chaussure de France (FNICF), 55, avenue Kléber, F-75784, Παρίσι.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀποτελεῖ τίτλο ἐκτελεστό, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 192 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 27 Ὀκτωβρίου 1982.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς